

Publicerad 2005-11-22 22:54 av Roger

En enda gång

Och hösten fyllde
mig till brädden med sitt mörker

Som den där kvällen när
marelden brann i havet och din mun
smakade whiskey och mörk choklad

och medan vi gick längs stranden
bort mot båthusen hördes svanarnas
visslande vingar i kvällsbrisen

Kanske borde vi stannat där
för det var som om vi var i stormens öga.

och kanske var det därför jag kände
att tiden var inne och kysste dig

En enda gång för de år som vi
visste att vi aldrig skulle få dela

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roger med Poeter.se id #474 innehar upphovsrätten